

GÁL SÁNDOR VERSEI

egy reggel

nem várom én már hogy bárki
rám köszönjön jóreggelt jónapot
hiszen a reggelek tiszta csodái
rég nem hoznak már jó napot

az égi tűz is ha megérint
csak fájdalmat okoz szemem öli
s nem örömet ad nem ezer színt
átváltoznak a szépség körei

az árnyalatok is eltűnnek lassan
nem vet hullámot a táj
s ha madár szól a magasban
dalának nincs visszhangja már

ami megépült önmagát rontja
kupolák boltívek mind beomolnak
a v a n helyét kitölti a v o l n a
s jövőtlenné feketül a holnap

az évek és az évtizedek elégték
se kérdés se válasz nincs többé
mindegy mi volt erényed s vétked
a térben a szó átlénygült csönddé

kit szólíthatok ezután

október üzenetét hordja a szél
diófáimon ritkul a lomb
néhány levél lezizzen a magányba
de mintha semmi se történt volna
érintetlennek tűnik a pillanat
az emelkedő kékség áttetsző csendjében

e valótlanságban itt vagyok-e még
hol a bizonyosság és hol a válasz
a lét teljessége tér út fény és idő
kit szólíthatok ezután magamhoz
ha cserben hagyott legfőbb szövetségese

egy láthatatlan mozdulat

a történelemben ki marad kérdező
s ha lesz is kérdező
miként érkezhetsz válasz
a válaszadót nevével ki szólítja majd
és ki ad nevet
a megszülető jelenésnek

fénytelenül árad az örök tegnap
jelek nélkül és hangok nélkül
csupán a szív ahogy tompán dobban
ahogy a véredényekben mocsan a könnyörgés
s felsajog az értelem magasáig
megszólítván az érkező holnapot

lehet hogy minden csak v o l t

egy láthatatlan mozdulat
betakarja árnyékával a reményt

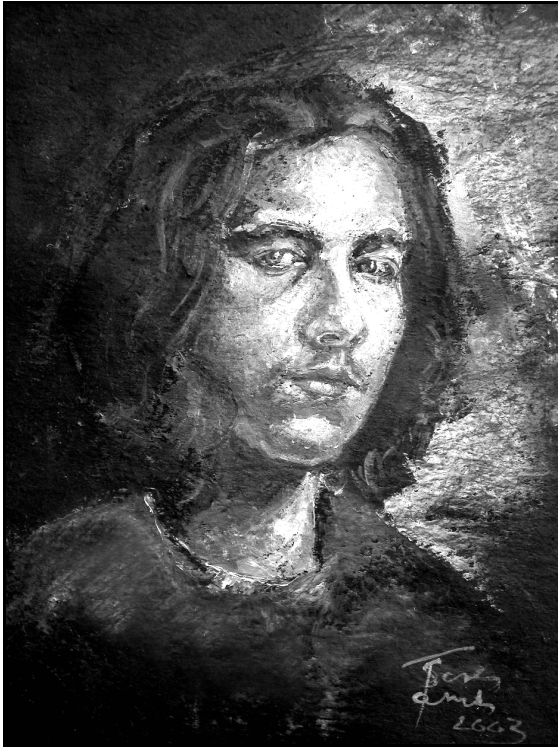
a tudás árnyalatai

lerajzolható ábrák úsznak elő
kivetített jelenségek
a szemfenék hajszálerezetének
szétroncsolt mélységeiből
akárha vitorláhajók
a tengerek horizontján
úgy libegnek oly könnyűségeken
szinte nem is érintve a felszínt

mondható volna e látomás
a valóság tapinthatatlan
távoli teljessége

benne a rombolás
éteri tisztasága
ahogy önmagát pusztítja
következetes biztonsággal

tudni s megélni
minden új nap születésében
minden hajnalon s alkonyidőn
a feláldozott fény hiányát
s vinni az ég felé
e tudás tűnő árnyalatait

Seres Tamás: Önarckép.